

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תמ"ש 21631-08-10 ע.ג. אח' נ' י.ש.

בפני כב' השופט אסף זגורי

התובעות:

1. ע.ג.

2. ש.ל.ג. (קטינה – ילידת 11/11/2009)

נגד

י.ש.

הנתבע:

פסק דין

א. הרקע הרלבנטי והעובדות עליהן אין חולק:

1. בפניי תביעה למזונות בתם הקטינה של הצדדים והיא בגיל שנתיים (להלן: "הקטינה").
2. כעולה מסיכומי הצדדים, התצהירים ויתר כתבי הטענות, דומה שרוב העובדות מוסכמות על הצדדים, אך עם זאת ומסיבות שנסגבו מידיעת בית המשפט, לא עלה בידם להגיע להסכמות שתייתרנה הכרעה שיפוטית וכך מצאנו עצמנו נדרשים להכריע בתביעה.
3. אין חולק, כי הקטינה היא במשמורתה של הנתבעת (להלן: "האם") שאמורה לספק לה את כל צרכיה. האם מתגוררת עם הקטינה בעיר ***, בדירה שכורה ואילו האב מתגורר בקיבוץ *** כתושב.
4. האם עובדת ומשתכרת כ-4,400 ₪ ומשלמת בגין חובות עבר סך של 500 ₪ בחודש, כך שהכנסתה נטו הינה בשיעור של 3,900 ₪ בחודש.
5. האם משלמת דמי שכירות בסך של 2,400 ₪ ומקבלת ממשרד השיכון סיוע בשכר דירה בגובה של 600 ₪ בחודש.

6. הקטינה שוהה בפעוטון של נעמ"ת והאם משלמת בגין כך סך של 1,892 ₪ בחודש, כאשר טרם הוברר גובה ההנחה שהאם זכאית לקבל מהתמ"ת בהיותה אם חד הורית עובדת ומשמורנית של הקטינה.

7. הנתבע (להלן: "האב") עובד כנהג שכיר בחברת ההסעות/הובלות "פלמונית" ועל פי תלושי השכר שלו הוא משתכר כ-5,500 ₪ נטו בממוצע.

8. הנתבע משלם דמי שכירות בשיעור של 1,200 ₪ בחודש וכן משלם מזונות זמניים בהתאם להחלטת המזונות הזמניים שניתנה ביום 13/1/2011 בסך של 2,350 ₪ בחודש.

9. אין חולק בדבר הדין החל על הצדדים, בהיות שני הצדדים יהודים ועל חובת הנתבע לפיכך, לספק כל צרכיה ההכרחיים של הקטינה מדין תורה וצרכיה ההכרחיים מדין צדקה (ככל שיש בידו לעשות כן וככל שאלה הוכחו).

10. אין חולק על חלק מהוצאות ואבות מזונות הקטינה, דוגמת שכר הדירה, כלכלה בסיסית וכיו"ב.

ב. המחלוקות הצריכות הכרעה:

11. שמיעת הצדדים ובאי כוחם בדיון ההוכחות האחרון וקריאת סיכומיהם מביאני לכלל מסקנה, כי הפלוגתאות האמיתיות בין הצדדים, המצריכות הכרעה שיפוטית לצורך גיבוש החיוב השיפוטי במזונות שיושת על האב הינן אלה:

11.1 מהו גובה השתכרותו האמיתית של הנתבע?

א. האב טוען, כי תלושי השכר משקפים את השתכרותו במלואה וזו אינה עוברת הסך של 5,500 ₪ בממוצע.

ב. האם טוענת, כי בתחילת העסקתו של האב הובטח לו שכר גבוה יותר וכי משמיעת עדותו והשוואתה לנתונים שבתלוש המשכורת עולה, כי הכנסתו האמיתית של האב היא כפולה מהנטען על ידו ועומדת על סך של 11,000 ₪ (סעיף 16 לסיכומי האם).

11.2 מהו גובה החיוב הראוי של האב בגין מדורה של הקטינה?

א. האם טוענת, כי עלות המדור הינה 2,400 ₪ כאשר ההשתתפות בסיוע בשכר דירה הינה מוגבלת עד ל-600 ₪ ולטעמה אין להתחשב בה שעה שהזכאות תפוג

תוך 3 שנים. כן טוענת האם, כי עלות החזקת המדור הינה 600 ₪ נוספים וחייב של האב ב-30% מהוצאות אלו מעמיד חיובו במדור בסך של 900 ₪ בחודש (סעיף 30 לסיכומים). מאוחר יותר טענה ב"כ האם, כי יש לחייב האב ב-33% מהוצאות המדור בסך של 946 ₪ בחודש (סעיף 36 לסיכומיה).

ב. האב טוען, כי עלות המדור הינה 1,800 ₪ בחודש לאחר ניכוי הסיוע בשכר דירה ולא התייחס בסיכומיו להוצאות החזקת המדור הנטענות או לטענת האם בדבר ביטול זכאות לסיוע בשכר דירה בעוד כשלוש שנים.

11.3. מהו גובה החיוב הראוי של האב בגין המעון?

א. האם טוענת, כי עלות המעון הוכחה בשיעור של 1,892 ₪ לא כולל עלות שנתית בסך 320 ₪ בגין ביטוח והוצאות נלוות כגון ועד הורים וחוג בשיעור של עוד 450 ₪ בשנה. כן טוענת האם, כי אין תזונת בשר בגן כך שהדבר מגדיל הוצאות הכלכלה של הקטינה (סעיף 31 לסיכומיה).

ב. האב טוען, כי תשלום המעון הינו לפני הנחה שהאם בוודאי זכאית לקבל וכי יש לשער שהתשלום הסופי בפועל עבור המעון לא יעלה של 1,000 ₪ בחודש. כן טוען האב, כי לאור החלטתה האחרונה של הממשלה לבטל החיוב בגין גני ילדים מגיל 3 שנים מדובר בחיוב שיש לבטלו עם הגיעה של הקטינה לגיל 3 שנים.

ג. החלטה למזונות זמניים:

12. ביום 13/1/2011 ניתנה החלטתי למזונות זמניים וזאת לאחר שהצדדים העידו בפניי והגישו כל המסמכים הרלבנטיים מבחינתם (להלן: "ההחלטה").

13. בהחלטה זו קבעתי, כי דרישת האם להשתתפות האב במדור בשיעור של 4,000 ₪ בגין דירה ששכרה בעיר פלונית אינה סבירה וכי הדבר נבע מהחלטה לעבור להתגורר בעיר זו, כאשר קודם לכן שילמו הצדדים דמי שכירות בשיעור של 1,650 ₪ בלבד וכי יש להעמיד דמי המדור בזיקה לרמת החיים שנהגו בה הצדדים קודם הפרידה (סעיף 34 להחלטה). לאור דברים אלה העמדתי חיוב האב בגין המדור בשיעור של 550 ₪ בחודש בלבד בהתאם להוצאות המדור הרלבנטיות בתקופת החיים המשותפים בקיבוץ *** (סעיף 37 להחלטה).

14. עוד קבעתי בהחלטתי זו לעניין המעון, כי יש לחייב האב ב-700 ₪ בלבד לאור העובדה שהאם זכאית להנחות ממשרד התמ"ת, תוך שהפחתתי מכך את קצבת הילדים (סעיף 40 להחלטה).

15. לעניין יתר צרכי הקטינה קבעתי בהחלטה, כי הם לא הוכחו והעמדתי אותם על סך מינימלי של 1,100 ₪ בחודש (סעיף 41 להחלטה).

16. בסיכומה של החלטה חוייב האב בתשלום מזונות בסך 1,100 ₪ בחודש, השתתפות במדור בשיעור של 550 ₪ בחודש והשתתפות בפעוטון בסך 700 ₪ בחודש ובסה"כ : 2,350 ₪ בחודש.

17. הצדדים נתבקשו לשקול קיבוע ההחלטה על פי מנגנון שהוצע בסעיף 47 להחלטה, ברם האם הודיעה, כי לאור גילויין של ראיות חדשות אודות השתכרותו של האב, היא עומדת על קיום הוכחות וכך היה.

ד. דיון והכרעה:

18. חרף מתן זמן רב לאם להתארגן ולהוכיח את תביעתה של הקטינה ובפרט את גובה צרכיה היא לא עשתה כן. תצהיר עדות ראשית שצורף לכתב התביעה הינו למעשה תצהיר חסר ביותר שאין בו רישום מדוייק של הוצאות הקטינה, אין בו קבלות מספקות המעידות על הוצאות הכלכלה, הביגוד וההנעלה ואין בו כל ראיות לעניין השתכרותו של האב (אעיר בהקשר אחרון זה, כי בהחלטה בדבר הגשת התצהירים חוייבו הצדדים לצרף כל ראיותיהם לתצהירים).

19. לצורך בירור התובענה העידה האם פעמיים ביחס לצרכיה של הקטינה. פעם ראשונה נעשה הדבר בדיון מיום 11/1/2011 במסגרת בקשתה לפסיקת מזונות זמניים. פעם נוספת נעשה הדבר בדיון ההוכחות מיום 26/12/2011.

20. כאמור, מהודעת התובעת מיום 3/4/2011 ניתן היה ללמוד, כי יש בידה ראיות חדשות אודות השתכרותו של האב. עיון ושמיעת עדותה מביאים למסקנה כי לא כך היו פני הדברים.

21. האם היא זו שטוענת השכם והערב, כי האב משתמש בסמים, סובל מדכאונות ובעיות נפשיות קשות והיא עמדה על טענות אלו הן בתביעה למשמורת והן בעדותה בתיק זה (עמ' 13 שורה 4-6). משכך, האם עצמה הודתה, כי יכולת ההשתכרות של האב הינה מוגבלת באופן חלקי (עמ' 13 שורה 6) תוך שהיא מפרטת שהוא נוהג לא להתעורר לעבודתו, לבלות וכי היא אינה מכירה כיום את אורח חייו (שם בין השורות 7-12).

22. בסופו של יום ניתן לקבוע, כי האם לא הביאה כל ראיה חדשה בעניין השתכרותו של האב וניסתה בסיכומיה להיבנות מחוסר היגיון הנובע מרכיבי שכרו של האב.

23. האב העיד ביחס להשתכרותו, כי הוא מקבל את הסכום הנקוב בתלושי השכר וטען, כי הובטח לו שכר בסיס של 4,500 ₪ אך הוא מקבל (בגין שעות נוספות, סיוע בהרמת משטחים ובונוסים) תוספות שכר המביאות את שכרו ללמעלה מ-5,000 ₪ בחודש (עמ' 18).

24. ב"כ האם ביקשה לשכנע את בית המשפט בסיכומיה, כי תלושי השכר של האב אינם משקפים את השתכרותו האמיתית וכי לפי עדותו הוא אמור לקבל 11,000 ₪.
25. אין בידי לקבל ניסיון וטענה זו. תלושי שכרו של האב הינם מחברה עסקית ידועה, שלא נטען כלל, כי יש לה קשר אישי עם האב. לו חפצה בכך האם, יכולה הייתה לזמן כל נציג מחלקת משאבי אנוש או מחלקת שכר אצל מעסיקת האב כדי לחקור ולשאול בדבר רכיבי השכר.
26. התרשמתי מהאב, כי הוא בא לבית המשפט בידיים נקיות ללא כל כוונה להסתיר מידע כלשהו. הוא מסר תשובות מלאות אודות השתכרותו, פיצויים שקיבל בעבר, יחסיו עם אשה אחרת כיום, מיעוט הוצאותיו וכיו"ב נתונים ופרטים (לרבות כאלה שאינם מתיישבים עם האינטרסים שלו או פרטיותו). כנותו של האב השתרעה גם על מחלוקות שאינן קשורות לעניין המזונות ולא התרשמתי כי מדובר במי שהתכוון להסתיר מידע מבית המשפט. לאורך כל הדרך, סיפק האב תלושי שכר ממקום עבודתו ומסר הסברים ראויים לעניין רכיבי השכר. במידה והסבריו של האב בצירוף רכיבי השכר אינם נראים תואמים את הסכום הסופי נשוא תלוש השכר עדיין אין לבוא בטרוניה אל האב אשר נראה, כי השיב בתמימות לכל השאלות שנשאל ואינו מקבל תוספות שכר לחשבון הבנק שלו (או לידיו) שאינן מגולמות בתלושים. זאת ועוד, התרשמתי מאב שמתקיים בצניעות רבה שאינה מתיישבת עם השתכרות בסך של 11,000 ₪ כנטען על ידי ב"כ האם.
27. לאם היה די והותר זמן לבקש להעיד את נציג מקום עבודתו של האב. גם במהלך הדיון האחרון היא לא עתרה לעשות כן. בנוסף וככל שהאם סברה, כי האב יכול לעבוד בקיבוץ בו הוא גר בתוספת שכר יכולה הייתה להעיד נציג הקיבוץ, אך גם זאת לא עשתה (עמ' 15 שורות 19-25 לפרוטוקול).
28. במצב דברים זה, אני קובע כי השתכרותו של האב הינה כאמור בתלושי השכר. כן אני קובע על יסוד עדות בעלי הדין, כי האב ממצה כושר השתכרותו בעבודתו הנוכחית.
29. לעניין גובה שכרו הממוצע אני מעמידו על כ-5,500 ₪ נטו לאחר כל ניכויי החובה.
30. באשר להוצאות הקטינה, אף בהקשר זה לא עלה בידי האם להוכיח כי צרכי הקטינה הינם מעל הסכום שנקבע במסגרת החלטה למזונות זמניים (1,100 ₪ בחודש). גם כאן מצופה היה מהאם שעמדה על קיום הליך ההוכחות לבוא עם ראיות ברורות וחד משמעיות לענין גובה הוצאות הקטינה. למעט מספר דל ביותר של קבלות שצורפו לתצהירה של האם לא הובאו כל ראיות לעניין הוצאות ביגוד, הנעלה, כלכלה וכיו"ב.

31. האם טענה, כי הוצאות ומזונות הקטינה מגיעים כדי 1,500 ₪ בחודש אך לא הוכיחה טענותיה אלו (ראה עמ' 15 שורות 11-15 לפרוטוקול).
32. הטענה היחידה הרלבנטית לעניין זה של האם הייתה הטענה, כי היא נדרשת לרכוש בשר עבור בתה הקטינה הואיל וזו אינה מקבלת תזונה בשרית במעון (עמ' 14 שורות 30-32). עם זאת גם כאן לא הוברר מהו הסכום הנוסף שמשלמת האם בגין תזונה בשרית והאם הדבר היה נחסך ממנה באם הקטינה הייתה מקבלת ארוחה בשרית בגן. בהקשר זה קשה להפריד בין האם לבין הקטינה וברור, כי כאשר האם מבשלת סיר אוכל הדבר משמש גם אותה וגם את בתה הקטינה. מכאן, שהניסיון להאמיר הוצאות הכלכלה בשל היעדר תזונה בשרית בגן, אינו מתקבל על ידי בית המשפט.
33. האם תבעה דמי טיפול בשיעור של 1,500 ₪ בחודש וכאשר נשאלה עבור מה היא מבקשת דמי טיפול השיבה כי זה עבור טיטולים (עמ' 15 שורה 5). כאשר נוכחה באת כוחה של האם, כי מרשתה מסרה תשובה שאינה רלבנטית לרכיב דמי הטיפול היא הודיעה, כי שולחתה תסתפק בחיוב הנתבע בהוצאות הגן או דמי טיפול (עמ' 15 שורה 8). דברים אלה מלמדים על ניסיון האם, שאינו במקומו, לקבל באמצעות תביעת המזונות סכומי כסף ללא עילה או הסבר של ממש ויש להצר על ניסיון זה.
34. לאור כל אלה, לא ראיתי לשנות מקביעתי נשוא ההחלטה למזונות זמניים ואני מעמיד מזונות הקטינה בגין צרכים הכרחיים כגון מזון, ביגוד, הנעלה ובריאות על סך של 1,100 ₪ בחודש.
35. בהקשר זה וכידוע, הרי צרכים הכרחיים הינם אותם צרכים בסיסיים שבלעדיהם אין ילד יכול להתקיים והם כוללים מזון, ביגוד והנעלה, בריאות וכיו"ב (עמ"מ (ת"א) 41/98 בן דוד נ' בן דוד (לא פורסם); ע"א 328/72 לנגל נ' לנגל, פ"ד כז 470, 474; ע"א 52/87 הראל נ' הראל, פ"ד מג (4) 20, 25; תמ"ש (ת"א) 61862/99 א. מ. נ' נ. מ. (23/07/2007)). יש וצרכים אלה נקבעים לפי אומדן שיפוטי בסכום של כ-1,250 ואף 1,300 ₪ בחודש, אך בנסיבות שלפניי, כאשר האם ניהלה הוכחות ועמדה על בירור צרכי הקטינה ולא הביאה די ראיות מחד גיסא ולאור העובדה שהקטינה שוהה רוב שעות היום במעון, מאידך גיסא, לא ראיתי לנכון להעמיד החיוב בגין הצרכים ההכרחיים על יותר מ-1,100 ₪ בחודש.
36. בעניין המדור עמדתי שונה. אמנם במסגרת ההחלטה למזונות זמניים לא ראיתי לשעות לבקשת האם ולהעמיד המדור על סך 1/3 משכר דירה בשיעור של 4,000 ₪ בחודש. עם זאת, האם עברה לדירה אחרת ביישוב אחר (***) וכיום היא משלמת שכר דירה "שפוי" וסביר יותר בסך של 2,400 ₪ בחודש.
37. עדיין מדובר בשכר דירה גבוה בהרבה מזה ששילמו שני הצדדים כאשר התגוררו יחדיו בקיבוץ ****. עם זאת, נראה כאמור, כי מדובר בהוצאה סבירה, מה גם שהאב כלל לא חלק עליה.

38. האם זכאית לסיוע בשכר דירה ממשדד השיכון בסך של 600 ₪ וסכום זה יש לקזז מעלות המדור כל עוד האם מקבלת הסיוע ועליה החובה להוכיח אחרת (לרבות החובה להראות, כי אכן עתרה לקבל סיוע כאמור). שכן, ידיעה שיפוטית כללית היא, כי קיימת לאם זכאות סיוע ממשדד השיכון בשכר דירה (עד לכ-1,050 ₪ בחודש לערך) והנחה של 20% בארנונה (ראה פרטים באתר האינטרנט של משרד הבינוי והשיכון www.moch.gov.il וכן באתר www.kolzchut.org.il).

39. הוצאות החזקת המדור כלל לא הוכחו על ידי האב ואף כאן יש לקבל עמדת האם, לפיה הוצאות החזקת המדור נאמדות בכ-600 ₪ בחודש.

40. יוצא איפוא, כי הוצאות המדור והחזקתו נאמדות בסך כולל של 2,400 ₪ בחודש, כאשר על האב להשתתף בשיעור של 1/3 מסכום זה ולשלם מדור בסך של 800 ₪ בחודש (לענין חובת האב לשלם 1/3 מהוצאות מדור והחזקתו ראה: ע"א 52/87, **הראל נ' הראל**, פ"ד מ"ג(4), 201, 205; ע"א 764/87 **אוהר נ' אוהר** (1/12/1987); תמ"ש (ת"א) 104840/00 **א"ב נ' ב"א**, (21/07/2003); תמ"ש (י-ם) 21990/00 **פלוניס נ' אלמוני**, (03/04/2001)).

41. באשר לעלויות המעון של הקטינה, האם לא עשתה די כדי להוכיח, כי אכן פנתה לקבל הנחה ו/או השתתפות ו/או סבסוד מטעם התמ"ת בגן הילדים. מצופה היה שלקראת דיון ההוכחות בצרכיה של הקטינה תצטייד האם במסמכים שילמדו על נסיונותיה לקבל הנחות מתאימות מהרשויות ו/או סבסוד בגין עלויות המעון וזאת בייחוד שעה שהאם עותרת לחייב את האב במלוא העלויות ללא התחשבות בקיומן של הנחות כאמור. לטעמי, אין לקבל במצב דברים זה הטענה כי יש לחייב האב במחצית מכל עלות המעון ללא ניכוי של ההנחה שהאם זכאית לקבל (קרי בכ-1,000 ₪ בחודש בממוצע).

42. בהקשר זה, ידוע כי ככל שהאם הינה אם חד הורית עובדת, היא זכאית לסיוע בקייטנות ובמעונות יום ממשדד התמ"ת (ככל שהאם תעבוד או תהיה בקורס של משרד התעסוקה, ראה באתר משרד התמ"ת: www.tamas.gov.il/NR/exeres/45EE1AE2-DB03-4743-8631-76EC1C74EAD2.htm). האם לא הציגה בפניי פנייה לתמ"ת לקבלת הנחות ולא התרשמת, כי עשתה כל המאמצים הנדרשים לקבל העזרה הכספית שהיא זכאית לקבל מגורמי הממשלה.

43. מכל מקום וכידוע, החיוב בגין המעון אינו נתפס תמיד כחיוב אבסולוטי ויש להתאימו ליכולותיהם הכלכליות של ההורים (תמ"ש (ת"א) 53/96 **סרור נ' סרור**, (לא פורסם)). על כן היו מקרים שנפסק שיש להפריד בין סעיף הגן הנכלל בחינוך לבין סעיף הצהרון הנכלל בדמי טיפול; התוספת של הצהרון או השעות הנוספת מעבר לשעות הגן, אינה נכללת בפריט של חינוך, אלא למעשה היא דרך לטיפול בילד כדי לאפשר לאם לעבוד. שהות הילד במועדונית או שהות מעבר לשעות הגן, באה לפתור את הטיפול בילד ולא את חינוכו.

ככזה קבע השופט פורת, כי הסכום הנוסף מעבר לעלות הגן הוא בגדר חיוב מדיני צדקה (ע"מ (ת"א) 1018/99 פלוני נ' פלונית (25/05/1999)).

44. אציין עוד בהקשר זה של העזרה הממשלתית לאם, כי ידוע, כי שהיא זכאית לסיוע חד פעמי בחינוך מהמוסד לביטוח לאומי בסך של 1,468 ₪ ביחס לקטינה (ראה באתר המוסד לביטוח לאומי: www.btl.gov.il/benefits/children). גם סכום זה צריך להיות מנוכה ולו רעיונית מהוצאות החינוך של הקטינה (הפחתה של כ-100 ₪ בחודש בממוצע). לכך יש להוסיף את קצבת הילדים בסך של 150 ₪ בחודש אשר בדומה להחלטה הזמנית, גם כעת ראיתי לנכון לנכותה מעלות החינוך.

45. בהקשר זה של הוצאות החינוך, נהיר כי לאור החלטת הממשלה לבטל החיוב בגין גני ילדים מגיל 3 שנים, כי הוצאות החינוך הנוכחיות תעמודנה על כן עד ליום 11/11/2012 שאז תהיה הקטינה בגיל 3 שנים.

46. בסופו של יום לא ראיתי בעניין זה של הוצאות החינוך לשנות מגובה החיוב נשוא ההחלטה למזונות זמניים.

47. זה המקום לציין, כי במסגרת פסיקת המזונות יש לערוך איזון בין צרכי הקטינה לבין יכולות שני ההורים. האב משתכר 5,500 ₪ בחודש, משלם שכירות 1,200 ₪ בחודש, יש לו הוצאות כלכלה בשיעור של 600 ₪ נוספים והוצאות החזקת מדור של עוד כ-500 ₪ בחודש, מכאן שהכנסתו הפנויה אינה עולה על 3,200 ₪ בחודש, כאשר יש עוד להתחשב בהוצאות שוטפות נוספות כגון ביגוד, הנעלה, הוצאות על הקטינה בביקורים, וכיו"ב. לאור מגבלה זו, ובהיעדר ראיות לעניין גובה צרכי הקטינה, אינני סבור שניתן להיענות לעתירת האם להשית על האב חיוב בשיעור של כ-4,000 ₪ בחודש בגין מזונות הקטינה כמבוקש בתצהיר ובסיכומים ויש להותיר לו מינימום לקיומו. מנגד, קציבת סכום המזונות כאמור בפסק דין זה בצירוף הכנסות האם וקצבת הילדים יעמיד האם עם הכנסות כוללות של 6,500 ₪ שתאפשרנה לה לכלכל את הקטינה ולספק לה כל צרכיה והרי לא הוכח אחרת.

48. בסופו של יום אני רואה לנכון להעמיד חיובי הנתבע במזונות בתו הקטינה על סך כולל של 1,100 ₪ (צרכים הכרחיים) + 800 ₪ (מדור והחזקתו) + 700 ₪ (השתתפות במעון) ובסה"כ 2,600 ₪ בחודש וזאת עד הגיעה של הקטינה לגיל 3 שנים. ממועד זה ואילך יבוטל החיוב בעלות הגן/מעון של הקטינה בהתאם לתוכנית הממשלה, אלא אם כן תוכנית זו לא תהיה בתוקף באותו מועד.

49. בנוסף ובשל ביטול החיוב בהוצאות הגן ממועד זה, והגדלת הכנסתו הפנויה של האב ממועד זה ואילך הוא יחוייב האב במזונות שיכללו גם רכיב של הוצאות מדין צדקה ודמי טיפול בשיעור של 200 ₪ בחודש, מלוא חיוב בגין חוג אחד (בעלות מתנ"ס ולא יותר מ-200 ₪ בחודש) ומחצית הוצאות חינוך בתקופת בית הספר.

ה. סיכום ותוצאה:

50. לאור כל האמור לעיל אני רואה לנכון להשית על הנתבע חיוב במזונות כדלהלן:

- א. החל מיום 1/11/2011 (מועד חוזה שכירות בעיר ***) ועד ליום 1/11/2012 (מועד הגיע הקטינה לגיל 3 שנים), ישלם האב לידי האם דמי מזונות, מדור וחינוך בסך כולל של 2,600 ₪ בחודש.
- ב. החל מיום 1/11/2012, ישלם האב לידי האם דמי מזונות, מדור ודמי טיפול בשיעור של 2,100 ₪ בחודש (ללא גן או מעון).
- ג. בתקופת לימודיה של הקטינה בבית הספר היסודי ועד למועד סיום לימודים בחטיבת הביניים ישלם האב מחצית עלויות רישום, שכ"ל, ספרים וציוד לימודי לפי רשימה בית ספרית שמועברת בחודש אוגוסט בכל שנה (התשלום עבור האגרות והספרים ישולם במישרין לבית הספר ואילו עבור הציוד הלימודי – לידי האם).
- ד. החל מיום 1/11/2012 ואילך ישלם האב במישרין את מלוא עלויות חוג אחד של הקטינה במישרין לגורם המממן את החוג ובלבד שעלות החוג לא תעלה על 200 ₪ (ככל שהחוג יעלה יותר, תחול היתרה על האם).
- ה. תשלומי חינוך חובה בתקופת התיכון (כיתות ט'-יב') יחולו על האם בלבד הואיל ובאותה עת החיוב יהיה מדין צדקה.
- ו. דמי המזונות הנ"ל ישולמו לידי האם עד שימלאו לקטינה שמונה עשרה (18) שנים או עד לסיום לימודיה התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני המועדים הנ"ל. לאחר מועד זה ועם גיוסה של הקטינה לצה"ל ועד למועד שחרורה משירות סדיר יעמדו דמי המזונות על 1/3.
- ז. דמי המזונות לעיל, יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שזה מתפרסם מדי 15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהא המדד שיתפרסם ביום 15/1/2012 (להלן: "מדד הבסיס").
- ח. דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מדי שלושה (3) חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים) כאשר ההתאמה הראשונה למדד, תבוצע בעת פירעון דמי המזונות של חודש 6/2012.
- ט. דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי התובעת בנוסף לקצבת הילדים המשולמת לה ע"י המל"ל.
- י. דמי המזונות ישולמו עד ל-10 בכל חודש עבור אותו החודש בהעברה או הפקדה בנקאית לחשבון הבנק של האם.

יא. שני ההורים חבים בהוצאות בריאות חריגות של הקטינה שאינן ממומנות בביטוח בריאות ממלכתי או קופת חולים. במקרה של מחלוקת בדבר חיוניות ההוצאה או שיעורה יכריע בעניין הרופא הרלבנטי.

יב. בנסיבות שפורטו בפסק הדין לענין גוזמת התביעה, היעדר ראיות חדשות בהליך ההוכחות ולאור עמדת האב מלכתחילה, לא ראיתי מקום ליתן צו להוצאות.

51. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ח בטבת התשע"ב, 23 בינואר 2012, בהעדר הצדדים.

זגורי, שופט

חתימה